

[Arbejdsministeren.]

at anvisning og kontrol skulle føres tilbage til fagbevægelsen. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt for nogen tid tilbage, at det er ikke ligefrem det, man kan læse ud af bemærkningerne til dette forslag, hvoraf det fremgår, at det skal overlades til fagforeningerne lokalt at tage stilling til, hvordan formidlingen skal udføres, hvorvidt formidlingen helt eller delvis skal ske gennem de formidlingskontorer, der findes i dag, osv., osv., og i hvilket omfang det skal gå over til fagforeningerne. Men vel, jeg skal ikke polemisere mere omkring de ting, vi kan som sagt snakke om det i arbejdsmarkedsudvalget.

Hvad angår spørgsmålet om indgreb i overenskomstmæssige aftaler, om de arbejdstidstilrettelæggelser, som er fastsat, sagde hr. Henning Philipsen, at han ville være betænkelig ved indgreb i de overenskomster, som var godkendt af fagbevægelsens medlemmer. Jeg vil gerne sige, at de bestemmelser, det her drejer sig om, adskillige gange ved urafstemning er godkendt af fagbevægelsens medlemmer.

Bay (FP):

Kun for kort at give udtryk for min forbavelse over, at irettesættelsen om billige bemærkninger skulle komme netop fra hr. Ingomar Petersen: det havde jeg ikke ventet, for jeg mener, hr. Ingomar Petersen først skulle feje for sin egen dør i så henseende både her i tinget og andre steder.

Til hr. Henning Philipsen vil jeg gerne kort og godt sige, at rent bortset fra at funktionærerne betaler skat, så står vi jo lige midt i det spørgsmål, om ikke det er helt uklogt først at give nogle mennesker en håndfuld penge af én kasse og bagefter at føre dem tilbage igen. Alene dette måtte kunne begrunde navnet på vort parti, der jo vil det modsatte.

Med hensyn til, at vi skulle have enkelte medlemmer, der ikke betalte skat, og at de oven i købet havde store indtægter, kun dette: for det første sker det ved hjælp af de love, som også hr. Henning Philipsen har været med til at lave og ikke har gjort det mindste for at lave om. Og endelig: de penge, vedkommende har tjent, har han, så vidt jeg ved, tjent frivilligt hos andre mennesker, mens det andet er ved tvang.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg er enig med ministeren om, at vi kan kigge på nogle af disse ting i udvalget, men jeg synes blot jeg lige vil understrege, at det, jeg talte om, var at arbejdsformidlingskontorerne ikke havde vist sig at være mere effektive i deres anvisning, og det kan jeg godt begrunde. Bl. a. er det jo en kendsgerning, at inden for en lang række områder henvender arbejdsgiverne sig til arbejdsløshedskassen for at få den fornødne arbejdskraft, alene af den grund at de bedre ved, hvad det er for en arbejdskraft, der er behov for. Dernæst er spørgsmålet om anvisning af arbejdskraft i og for sig noget, der hænger sammen med den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation, der er i landet. Uanset om det er formidlingen eller fagbevægelsen, kan den ikke anvise arbejde, når der er arbejdsmangel på det pågældende tidspunkt.

Med hensyn til kritikken af fagbevægelsen, da den havde formidlingen, må jeg sige, at vi kan vel ikke undgå kritik, det er rigtigt. Men der er den væsentlige forskel, at arbejdsanvisning ikke er noget, der kan være neutralt, det er et led i den kamp, der foregår, og man må vel sige, at arbejdsløshedskassernes og fagbevægelsens arbejde på det område er præget af det nærdemokrati, som ligger i, at medlemmerne har indflydelse på, hvem der sidder i kassen og foretager den anvisning.

Kurt Hansen (VS):

Jeg er da heller ikke af den overbevisning, at arbejdsanvisning efter anciennitet er noget, der kan bringes til udførelse i dens yderste konsekvens, men det er et princip, man kan søge at opfylde meget, meget, meget langt hen ad vejen. Jeg har erfaringer, fra jeg selv har gået arbejdsløs i længere perioder, der ligger nogle år tilbage, hvor man klart og tydeligt kunne se, hvilket spilfægteri, hvilke manipulationer der kan ligge i at putte folk ind og hive folk tilbage i rækken, og hvad ved jeg. Det er en mulighed, som ikke skal være til stede, det er et princip, som jeg ikke hylder. Det rigtige må være at bygge på en solidarisk baggrund, der gør, at man har mulighed for at få anvist arbejde efter anciennitetsprincippet.

Jeg mener heller ikke, at der på nogen områder kan være tale om, at man ligesom